

## **Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang**

**Chủ Đề 1040: Cho Nên, Người Ngưỡng Mộ Phong Thái Bình Đẳng, Phải Bắt Đầu Từ Việc Tự Làm Cho Tâm Minh Bình, Tâm Minh Đẳng**

**Chủ giảng:** Pháp sư Tịnh Không

**Thời gian:** Tháng 05 năm 1995

**Địa điểm:** Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

**Trích lục từ:** Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 090)

**Chuyển ngữ:** Tịch Minh



**【Cho nên, người ngưỡng mộ phong thái bình đẳng, phải bắt đầu từ việc tự làm cho tâm mình bình, tâm mình đẳng.】**

Ngưỡng mộ phong thái bình đẳng, chính là ngưỡng mộ chư Phật Bồ Tát. Tâm của chư Phật Bồ Tát, tại sao lại thanh tịnh đến như vậy? Tại sao lại bình đẳng đến như vậy? Giống như trên tựa đề của kinh “Vô Lượng Thọ” có nói đến Thanh tịnh Bình đẳng Giác, đây là điều mà chúng ta vô cùng ngưỡng mộ, vô cùng hướng về. Chư Phật Bồ Tát chứng đắc được, tại sao chúng ta lại không đạt được?

Chỗ này nói, quý vị ngưỡng mộ, quý vị hy vọng chứng đắc, thì phải bắt đầu từ đâu? Cũng tức là nói phải hạ thủ công phu từ chỗ nào? Phải tu bắt đầu từ tâm bình đẳng, trước tiên phải để cho tâm của mình đối trước tất cả pháp được bình lặng xuống, bình đẳng lại. Tâm đã bình rồi, tâm đã đẳng rồi, thì khi quý vị quan sát lại hết thấy vạn pháp, liền thấy bình đẳng.

Chúng ta muốn hỏi, tại sao nhất định phải dụng công từ ngay nơi tâm? Tại sao không thể dụng công từ trên cảnh giới? Trong đây có đạo lý của nó, quý vị phải biết rằng, cảnh giới, đặc biệt là cảnh giới của phàm phu trong lục đạo thì cực kỳ bất bình đẳng, việc tu sự bình đẳng ở trên cảnh giới là điều không thể nào làm được. Tại sao lại không thể? Bởi vì nghiệp do mỗi một chúng sinh tạo ra là không giống nhau. Cảnh giới của lục đạo là gì? Chính là nghiệp do tất cả chúng sinh tạo ra, là cảnh giới tương do nghiệp quả biến hiện ra. Họ tạo nghiệp không giống nhau, quả báo họ hiện ra không giống nhau, thì làm sao mà bình đẳng cho được? Cái gọi là thiện nhân được thiện quả, ác nhân bị ác báo, thiện

và ác vốn đã không bình đẳng. Trên quả không bình đẳng, là bởi vì trên nhân của họ đã không bình đẳng.

Do đó, nếu chúng ta muốn tu tâm thanh tịnh, tu tâm bình đẳng, mà lại đi tu từ trên mọi cảnh giới, thì khó rồi, biết đến năm nào mới tu thành công đây, hoàn toàn không có hy vọng! Cho nên, Phật dạy chúng ta phải quay đầu lại, hạ thủ công phu từ ngay nơi tâm địa. Sau đó tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng rồi, thì cảnh giới đâu cho có không bình đẳng, đâu cho có không thanh tịnh, chúng ta dùng tâm thanh tịnh mà nhìn, dùng tâm bình đẳng mà nhìn, quả nhiên cái cảnh giới cực kỳ bất bình ở bên ngoài kia cũng trở nên thanh tịnh, cũng trở nên bình đẳng rồi, phương pháp này thật là vi diệu! Như vậy mới đích thực có thể nhìn thấy được tướng chân thật của tất cả các pháp, tức là tướng thanh tịnh bình đẳng.

Đây chính là lý do tại sao phải tu từ căn bản, tại sao phải dụng công ngay trên tâm địa, đạo lý chính là ở chỗ này. Cho nên, những nguyên lý nguyên tắc mà “Kinh Kim Cang” giảng là quán thông tất cả các pháp môn, vô lượng vô biên pháp môn đều không thể nào đi ngược lại nguyên tắc này. Bất luận là dùng phương pháp gì để tu hành, chỉ cần tương ứng với những nguyên lý nguyên tắc trong “Kinh Kim Cang”, thì thành tựu đều không thể nghĩ bàn! Thành tựu này chính là giúp quý vị nhìn thấu, buông xả, giúp quý vị minh tâm kiến tánh.